

پېرړوکی ژبانم

جاريکی دیکه بو ژيان دهگه ريمه وه

ناره زوو بهشی په کهم

پيشنيان له خوراوه نه يانگوتوه "که وتن هه لسانه وهی به دواوه دی" منیش دواى نائومی دبوون و بیهویای له راده به در و هانا بردن بو مەرگ جاريکی دیکه نژون بوومه وه و بو ژيان تی هه لچومه وه.

پازه سال بهیه که وه یاریمان کردبوو، چیروکمان بو یه کتر گنابووه، مه شق و راهیتانمان نه جام دابوو، ناخی دروونی یه کترمان خویندبووه، به لام بیرمان له ئەفین نه کردبووه، وهکو دوو هاوری قسه مان له گه ل یه کتر ده کرد، وهکو خوشک و برا له یه کتر تووره ده بووین و ناشت ده بووینه وه، به لام کاتیک ریگه یان لی به رته سک کردینه وه و سنووریان به دوه ردا کینشاین، ئیدی حه زی هه رزه کارانه له ناخماندا چه که ره ی کرد، ئەو دلی لی دزیم و منیش دلی ئەوم زیندانی کرد، ئیدی به ره و میرگ و پاوانی ئەفین هه لکشاین و له دواى خو شه ویستی که وتین.

ئیمه دوو خو شه ویستی رووت نه بووین تا ته نیا نه مامی ئەفین له دروونماندا چه که ره ی کردبی، به لکو تا ئەو په ری تاسه یه کترمان خو شه ویستی، به لیمان به یه کتر دابوو یان مەرگ یان بو مالی هاوبه ش. به و حه زو ناره زووانه وه گه وره ده بووین و بالامان ده کرد. هه رچه نده که ئەفین و خو شه ویستی بالای ده کرد، دیواری دوه رده شمان به رتر ده کرایه وه، هه مو درزو ده لاقه یه کیان لی داده خستین، هه ره شه ی مەرگیان لیده کردین.

کتیبه کانی هه لکیرو وه رگیر ده کرد، من چوبووم خو شای بو بهینم، ئەو دوا یین نامه ی خو شه ویسته که می لیم دزی بوو. ئەو له و نامه یه دا سه رکونه ی کردبووم که بوچی تا ئیستا ریگه نه داوه ویتیه کی دواوه بگرین، ئەو تکای لیکردبووم له ژوانی دها تودا هه ناسه ساردی نه که م و به جوته وینه یه ک بگرین. من نه مزانی ئەو نامه یه ده بیته نارجوک و له نیو بنه مالیه ی ئیمه دا ده ته قیته وه و به ره و دوزخ روانه م ده کات.

زور چاک له بیرمه هه ر ئەو شه وه مامه کانم هه لیا نکوتایه سه رمان، به قوندغه تهنگ و به بوکس دهمو چاوی من و دایکیمان زامدار کرد. باوکم نه یده توانی له ئاست مامه کانم دا نقه بکات، وه ک خو ی گوتنه ی مه سه له که ناموس بوو، ناموسیش گرانه!! پیوه ندی به هه مو خزمه کانه وه هه یه!!

ئهو شه وه من و دایکم وهکو دوو نیچیر له دواى راوچی دلرق که وتبووین، گۆشتی برژاوی خو مان به شیشه وه ویتا ده کرد، من ناگام له ئازاری خو م نه مابوو، دلّم به دایکه هه ژاره که م ده سووتا، بویه چاوم تاریک داهات، بیرم له خو کوشتن کرده وه، هه رچوئی بو خو م گه یانده ناندینه که، گالونیک نه وتم به سه ر جه سته ی خو م دا کرد و گرم تیه ردا. کاتیک گه رمایی په لاماری دام، قیزاندم، ئەوان له گه ل هاوارو قیژه ی راچله کین، ئەوه ی بیران لی نه کردبووه وه ک فیلمکی سینه مایی له به رچاویان پی شان ده درا.

شوو ده کن، ئەمه ش واتای ئەوه یه که ئەوان هیشتا هه رزه کارن و به هه ژده سال نه گه یشتون.

گرفتی هاوسه رگری مندیال یان که سی ژیر هه ژده سال هه ر ئەونه یه که توانای په روه رده کردنی مندیالی نه، به لکو هیشتا رامانی ئەو که سه بو ژيان ناته واوه و پیوستی به خویندن و خو پروره دره کردن هیه. کاتیک مرؤفیک بو خو ی پیوستی به فیزبوون هه یی ناتوانی وانه کانی ژيان فیزی دیتان بکات. له و کاته دا کیشو و گرفته کانی کومه لایه تی و ئابووری و مرؤی سه ره لده دهن و خو به خو گه وره ده بنه وه، ژنه کان له سه ر مندیال بوون دوو چاری ئازار مه ترسی مه رگ ده بنه وه، زانستی په روه رده کردنی منداله کانیان نه، به وه یه شه وه نه وه یه کی ناته واو به ره م دی. زوربه ی جارایش ئەو هاوسه رگری به جیا بوونه وه کو تایی دی، به تاییه تی ئەوانه ی سه ر هاوسه رگری مندیالی ئاسانتر کردوه پیره پیاوانیشی دلگه رم کردوه تا ئاره زووه کانی خو یان بگن، به لام دیسانیشه وه ناکری ژیانی هاوسه ریتی زوو کو تایی پی ده ب، به لام له کومه لکه دواکه تووه کان یا هه میشه کچانی نه ره سیو پی شکش به پیاوانی ره سیو یان به سالا چوو ده کرین، به مه ش ناهاوسه نگی له ژیانی هاوسه ریتی دروست ده بی، هه ندیک جار ژنه کان ته مه نیان که مه که چی ژماره یه ک مندیالیان لی دروست کراوه، ئەوسا بی میرد ماونه ته وه بو ژوی منداله کانیش ده ئەستوی دایکه کان که وتوه.

له و ولاتانه ی که شه ر و پیکدادانیان تیدایه ریژه ی پیاوان له چا و ژنان که متر ده بیته وه، پیاوان ده کو ژرین یان ئاسانتر ده توانن سه ری خو یان هه لگرن و به ره و هه نده ران برؤن، له و کاته دا بنه ماله کان ناچار ده بن که کچان و ناماده یی وا ز له خویندن ده بین و

ده روا، بچووک دیته پینشه وه، وه ک ده لین خشت دواى خشت!! به و هویه ئیمه هه رگیز بیرمان له زماوه ند نه کردبووه، هه ر دوو کمان له پزلی شه شه می ئاماده یی ده مانخویند، من له زانستی و ئەویش له ویتیه یی.

نالیلم له هه ره شه وه چاوسوور کردنه وه ی مامه کانم نه ده ترسام، به لام به هوی هه ندی کچه ی هاوری مه وه زور به ئاسانی نامه کانمان ئالوکور ده کرد، کاتی ژوانمان داده نا، دوور له چاوی به دکارانه وه یه کترمان ده بینی، درده دلمان ده کرد و به لیمان بو یه کتر نئی ده کرده وه.

ئهو که سیکی هه ست ناسک، راستگو، دلوقان و دلپاک بوو، هه مو ئازاره کانی ناخی خو ی له نوکی خامه که یه وه ده بیته سه ر کاغزو بو منی روانه ده کرد. نامه کانی ئیمه به په ریک و دووان ته واو نه ده بوون، هه ندی جار ده فته ری سه ر په ری بو پر ده کرده وه، په خشانى رنگین و هونراوه ی ئاشقانه ی بو نه نوسیم. به سه رها ت و چیرۆکی ئەفیندارانی بو ده گنرمامه وه. روژیکیان ماموژم میوانمان بوو، نازانم چو ن هینده سادو ه گه جانه جانکاه ی خو م له به ر ده سته دانا، ئەویش ده فته رو

شووکردن بکری. هیشتا نه ئەو ده یوانی خو یان به خو بو بکات، نه منیش توانی ئەو م هه بوو مال و میزد به ریوه به م. هه مو په یمان و به لینه کانمان بو دواى ته واو کردنی خویندن هه لگرتوو.

ئهو دوو برای له خو ی گه وره تر ی هه بوو، به پیی دابونه ریتی کورده واری پیوانه ی ته مه ن ده کری، گه وره تر ده روات، گه وره جیگه ی ده گرتوه، گه وره

مامه کانم سویندیان لیخواردبووم ئەگه ر جاريکی دیکه بزنان قسه م له گه ل ئەو که سه دا کردوه، ئیدی گۆشاوگۆش سه رم ده برن. براکانی ئەویش دارکاریان کردبوو، تییان گه یانده بوو که ئەوان له سه ر ئەو پیوه ندی دراوسیینه تی و ناسیاوی ناپسین. ئیدی ورده ورده بازنه ی خالداریان به دوه رمان دا ده کیشا. راستیه که شی هیشتا کاتی ئەوهمان نه ها تبوو تا باسی ژنه نیان و

هاوسه رگری نه ره سیو داهاتوویکی مه تر سیداری لیده که ویتته وه

ئاماده کردنی: نه سرینی نیکخواز

ناری، به لام له دهره وه ی دادگه دا کچانی ده سالیس ماره یان دهری و به شوو دهرین، به لام ئەگه ر به گویره ی زانیاریه کان بی ئیستا سی هه زار مندیالی خویندار تو مار کراون!!

له ئەفغانستان و پاکستان دا ره وشه که زور خراپتره، چونکه خیل و هز و بنه ماله یاسای تاییه تی خو یان هه یه گوئ له یاساکانی ده ولت ناگرن، له دهره وه ی دادگه کچانی خو یان به شوو دهن، هه ندی جار شو یان فرؤشتتی ئاشکراش و دره درکری. چیرۆکی ئەو کچانه ی که له سه ره تایی ته مه نیان دا به شوو دراوون و فرؤشراون که لیک کاره ستار و جه رگیرن.

ئیلان ئەنساری په یامنیزی رایه له ی ئاسمانی بی پی سی له تارانه وه رایگه یاندوه: "هه رچه نده که سه ر ژمیری ورد و راستینی مندیالی خویندار له به رده ست دانیه و به ئاسانیش ئەنجام ناری، به لام ده توانین راشکاونه بلین که ده یان هه زار مندیال خویندیان پیکه وه ناوه"

ئهو دریژه ی پیده داو ده لی: "ریخراوه کانی کومه لگه ی مه دهنی پیانویاوه ئەو مندیالنه ی که له دیهات و گونده کانی ئوستانه دووره دهنه کانی ولاتی ئیران خویندیان پیکه پناوه ژماره یان له سه دان هه زار که س تیه ر ده کات"

هه رچه نده به گویره ی جار نامه ی مافه کانی جیهانی مندیال تا ته مه نی هه ژده سال بو یان نیه

سه ر ژمیره فه رمی و نافه رمیه کان، زانیاری و هه واله به ده ستهاتووه کان جه خت له سه ر ئەوه ده که نه وه که سالانه به هه زاران کچی نه ره سیو به بی ویست و ئاره زووی خو یانه وه به شوو ده ریسن و به ره و پرؤسه ی هاوسه رگری ره وانه ده کرین. ئەو دیارده یه ی زیاتر بو و ده سته نیانی پاره، چاره سه رکردنی کیشه کومه لایه تیه کان. له کولکردنه وه ی کچان بره وی پیده درئ. هه لیه ت ئەو دیارده یه له نیو کومه لگه دواکه تووه کاندازق و به رچاوتره، به تاییه تیش له نیو کومه لگه ی پاکستان، ئیران، کوردستان، ولاتانی عه ره بی، ناسیایی و ئەفریقی دا . ئەمه ش داهاتوویکی ترسناک به ره م دین.

به گویره ی سه ر ژمیریه کان لانی که م له ئیران سی هه زار مندیال و هه رزه کار که ته مه نیان له نیوان 10 تا 14 سالان بووه پرؤسه ی هاوسه رگریان ئەنجام داوه، زورینه شیان له دادگه ئەنجام دراو، به لام ریخراوه کانی دا کوکیکار له مافه کانی مندیال پیانویاوه زور له و ژماره یه زیاتره، به وه یه شه وه ره خه له و یاسایه ده گرن که ده رگه ی له به ردم پرؤسه ی هاوسه رگری که سانی نه ره سیو دا کردۆته وه.

هه رچه نده به گویره ی یاسای کوماری ئیسلامی ئیران ریگه به هاوسه رگری کچانی ژیر سیزده سال و کورانی ژیر پازده سال